

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Reliquiis Et Veneratione sanctorum. Titvlvs XLV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

CAP. II.

Omissio baptismi non nesci credenti probabilitate esse baptizatum.

Innocentius III. a Episcopo Cremonen.

Apostolicam & sedem confundere decreveristi: & infra. Inquisit. tua taliter respond. Presbyterum, quem sine una baptismatis extremum diem clausiss. significasti, quia in sancte matris ecclesie fide, & Christi nominis confessione perseveraverit, ab originali peccato & solari, & coelestis patris gaudium esse adeptum adserimus in confundente. Lege super ostavo d lib. Augusti de civitate Dei, ubi inter catena legitur: Baptismus in sibiliter ministeratur, quem non contemptus religionis, sed terminus necessitatis excludit. Librum etiam B. Ambro. de obitu Valentini, idem adserentis, revolvi. Sopitis agitur questionibus doctorum, patrum sententias & tenebas, & in ecclesia tua iuges preces, hostiasq; Deo & offertur jubeas pro Presbytero memorato.

CAP. III.

Non baptizatus ordinari non potest: & si de factis ordinatur, non nisi ordinari charakterem, fuerit credens baptizatus.

Innocentius III. Ferrarens. Episcopo.

Venient h ad Apostolicam sedem I. lator p[ro]x. nobis expoluit, quod cum ad gradum sacerdotii ascenderet, compserit tandem, quod non fuerit & secundum formam Evangelii baptizatus, unde nos cum rite fecimus baptizatus. Cumque super ordinibus & facultatibus diutius diliguntur, quidam in eam declinaverunt sententiam, ut cum baptismus sit fundamentum omnium sacramentorum, & ante susceptionem baptismi non suscipiat aliud sacramentum, quoniam ubi fundementum non est, superadificari non potest. Porro contra id est posset. Nam cum quis non solum per sacramentum fidei, sed per fidem etiam sacramenti, efficiatur proculdubio membrum Christi: & qui Christianus haberet per fidem, etiam si baptismum non habeat, habet uique fundamentum, prater quod aliud ponit non potest, quod est Christus Iesus: superadficari posse videatur, sicut salutifera opera, sic & qualibet ecclesiastica sacramenta, cum illud non sit generaliter verum, neque de novis, neque de veteribus sacramentis, quod baptismus sit fundamentum illorum, quoniam & sacramentum coniugii & Eucharistiae a non baptizatis recipi potest: præterea sacramentum ordinis non solum pontificis, sed sacerdotalis etiam & leviticus ex institutione sua præcessit baptismum: per l quod forsitan videtur, quod ante baptismum hujusmodi ordines possent tibi conferri, maximè his, qui baptizati creduntur: Quia vero in concilio apud Compendium legum constitutum, si quis in Presbyterum ordinatus deprehenderit esse non esse baptizatum, baptizetur, & iterum ordinetur: nos circa latorem praetinentium in hoc dubitabilis casu, quod tutius est sequentes, mandamus, quatenus ipsum per singulos ordines, uique ad sacerdotium promovere procares, & permittas cum in latitudine ministrare, quia non intelligitur iteratum quod ambigitur esse factum: nec male de sacramento sentitur, cum illud non religionis contemptus, sed articulus necessitatis excludit. Et certe de illo qui natura de Christianis parentibus, & inter Christianos est fideliter conversatus, tam violenter presumitur, quod fuerit baptizatus, ut haec præsumptio pro certitudine

a Antonius Aug. att. scribendam, Innocent. II. sed Vaticano. b al. C. eod. tit. iii. compil. c abdication. d al. super Cod. Barb. al. super VIII. e articulo. f sententiam. g Domo. h C. eod. tit. iii. compil. i fuerat. k In Cod. Barb. ordinib. coram nobis fuerit aliquandiu diffutatum. l al. propter quod. m. forsitan videtur.

sit habenda, donec evidentissimis forsitan argumentis contrarium probaretur.

DE CUSTODIA EUCHARISTIAE, chrisma, & altorum sacramentorum.

TITVLVS XLIV.

CAP. I.

Eucharistia & chrisma debent fideliter sub clavis custodiari, & contra facientes sunt punienda.

Innocentius III. in Concilio generali.

STATUIMUS, ut in cunctis ecclesiis chrisma & Eucharistia, sub fideli custodia clavis adhibitis conserventur. Ne poscit ad illa temeraria manus extendi ad aliqua horribilia, vel nefaria, & exercenda. Si vero is, ad quem spectat custodia, ea incaute reliquerit, tribus mensibus ab officio suspendatur: & si per eum incuriam aliquid nefandum inde contigerit, graviori subactuacioni.

CAP. II.

Supellechia in ecclesiis ponere non debet, nisi necessitas regat. hoc dicit primo. Ecclesia debet sua vasa & vestimenta mundet tenere, hoc secundo.

Idem meodem d.

Relinqui noluimus incorrectum, quod quidam clerici ecclesie sic exponunt supellechilibus propriis, & etiam alienis, ut potius domus laicorum, quam Dei basilice videantur: non considerantes, quod Dominus non sinebat, ut transferret per templum. Sunt & alii, qui non solum ecclesias dimittunt incultas: verum etiam vas ministerii, & vestimenta ministrorum, ac pallias altaris, nec non ipsa corporalia tam immunda relinquunt, quod interdum aliquibus sunt horroci. Quia vero zelus nos comedit dominus Dei: firmiter prohibemus, ne hujusmodi supellechia in ecclesiis admittantur, nisi propter hostiles incuriosi, aut incendia repentina, seu alias necessitates urgentes, ad eas oporteat haberi & refugium, sic tam, ut necessitate cessante, res in loca pristina reportentur. Præcipimus quoq; ut oratoria, vasa, corporalia, & vestimenta prædicta, munda & nitida conserventur. Nisi enim videatur absurdum in sacris fortes negligere, quæ dedecent etiam in profanis.

DE RELIQVIIS ET VENERATIONE sanctorum.

TITVLVS XLV.

CAP. I.

Sine Papa licentia non licet aliquem venerari pro sancto.

Alexander III.

Avidivimus f, quod quidam inter vos diabolica fraude decepti, hominem quendam in poratione & cibriestate occisum, quasi sanctum (mores inhaelium) venerantur. Cum vix pro talibus in cibriestibus peremptris, ecclesia permittat orare. Dicit enim Apostolus: Ebrios regnum Dei non possidebunt. Illum ergo non presumatis de exteriori colere: cum etiam si per eum miracula fierent, non licet vobis ipsum pro sancto absq; auctoritate Rom. eccl. venerari.

a De custodia Eucharistiae & altorum sacramentorum. b nefanda. c In Cod. Barbatis, ita. & si per ejus incuriam aliquid nefandum contigerit, &c. d Scol. Concil. Lateranen. ca. 19. & Cap. i. ceteri. iii. de cern. eccl. in 4. compil. e habere. f Cap. i. De vener. sancti. iii. compil.

CAP. II.

Sanctorum reliqua vendi non possunt, vel paucis ostendi non debent, ne circa illas populus decipi possit.

Innocentius III. in Concilio generali a.

Cum ex eo b. quod quidam sanctorum reliquias exponunt venales, & eas passim ostendunt, Christiana religioni detractum sit ipsius: Ne in posterum detrahatur, praesenti decreto statuimus, ut antiqua reliquia amodo extra caplana nullatenus ostendantur, nec exponatur venales. Inventas autem de novo, nemo publice venerari praeferat, nisi prius auctoritate Roman. Pontif. fuerint approbat, & praelati vero non d permittant eos, qui ad eorum ecclesiis causa venerationis accedunt, variis figuris, aut falsis documentis decipi, scutum pleniusq; locis occasione qualius fieri consuevit.

DE OBSERVATIONE IEIV-

niorum.

TITULUS XLVI.

CAP. I.

Vigilia occurrere in Dominica, jejunari debet in Sabbatho: & jejunanda est vigilia Matthei.

Innocentius III. Cleric. S. Petri

[Mag.]

Ex parte vestra quaquam fuit, utrum si Nativitatem Domini, vel adsumptionem B. Mariae, vel festivitatem aliecius Apostolorum in secunda feria contigerit evenire, die Sabbathi praecedens vigilia fidei jejuniū injungendum? Ad quod breviter respondemus, quod die Sabbathi festivitates pralibatas g. secunda feria praecedens, & B. Matthei Apostoli debet vigilia jejunari.

CAP. II.

Non capit congruam summationem, & textus in se sati clarus est, & multa sūnū dīḡa, que patenter.

Idem Bracaren. Archiepiscopo.

Con filium b. nostrum: [i & infra.] Consultatio niti te taliter respondemus, quod omnium Apostolorum vigilias sunt in observatione jejunia celebata, prater vigilias Apostolorum Philippi & Iacobi, & B. Ioannis Evangelistæ, quoniam ipsorum solennitas intra solennitatem Paschalem, istius autem intra natalem Domini celebatur. Jejunium etiam apud nos in adventu Domini agitur.

Sanctorum i quoque vigilia, quorum festivitates oportet secunda feria celebrari, in praecedenti sunt Sabbatho jejunanda.

De festivitate vero B. Bartholomæi Apostoli, de cuius celebratione dubietas oritur apud quosdam, respondemus, quod in hoc consuetudinem tñ regionis observes k: [& infra.] Cum autem quæferis, que sit illis penitentia injungenda, qui diebus quadragesimalibus, tempore, quo i tanta famis inediis ingrebat, quod magna pars populi, propter inopiam annos perire, carnes comedere sunt coacti: respondemus quod in tali articulo illos non credimus m punientem.

a. *Scolios Lateran. c. 62. & ea. 2. De imm. eccl. in 4. compil.*
b. *Vid. Concil. Trident. supr. statutum c. 1. hoc tit. & Sylvestrum in summa, verbore huius. c. cimprobata. d. in C. Barbatie, non permittant eos de cetero, qui. &c. e. B. Thom. 2. 2. quæst. 147. Vid. Ca. 1. eod. tit. in 3. comp. f. praecedens. g. praedita. h. Ca. 2. eod. tit. in 3. comp. i. al. & sanctorum vigilia, quorum quoque festivitates. &c. k. Vid. l. si fundus. ff. de evit. & l. si servus. in fin. ff. de leg. 1. l. al. tempore illo quo tanta, &c. m. Ratio hujus dicti est in antiqua compil. quam hic omisit Raymundus: quo urgenu necessitas excusavit.*

dos. Preces tamen Domino pro illis, & cum illis effudas, ne ipsis aliquatenus impetreret: quia bonarium mentum est, ibi timere culpan, ubi culpa minimè reputatur. Item de illis qui propter debilitatem in Sabbatho carnes sumunt, quod in partibus suis nullatenus fieri consuevit, cum hoc ab aliis moleste feratur, & oritur inde illis occasio detrahendi: respondemus, quod super hoc consuetudinem tñ regionis facias observari, sic tamen, quod debilibus & infirmis, propter hoc periculum non emergat. Præterea de illis, qui in quadragesima vel in aliis jejunis solemnis infirmarunt, & perunt sibi eas carnis indulgeri: respondemus, quod cum non subiectat legi necessitas fideliū infirmorum, cum urgens necessitas exigit, suppōrtare potes & debes, ut maius periculum in eis evite.

[i Super quibusdam articulis requisisti, utrum in omnibus sit Apostolorum vigilia jejunanda, cum quidam affirmerent non sit jejunandum in omnibus, sed sex tantum. Verum etiam jejunandum sit in adventu Domini, cum inde sentiant diversi diversi, quod dicuntur, sed paucioribus, jejunandum esse tunc tempore pluribus vero se ad hoc affectentibus non teneri. Virum in super fidem illorum, quorum vigiliae jejunantes, secundæ feria eveniatis, in precedente Sabbatho sint vigilia facienda.]

CAP. III.

Si Festum Nativitatis occurrit sexta feria, licetum est omnia carnes comedere, exceptu preposito & voventibus.

Honorius III. Praegen. Episcopo.

Expliari, per fedem Apol. postulasti: [i & f.] Respondemus, quod illi, qui nec voto nec reguli observantia sunt affecti, carnes comedere, quando in sexta feria dies Dominicæ Nativitatis occurrit. Ad hoc.]

DE & PURIFICATIONE post partum.

TITULUS XLVII.

CAP. I.

Mulier post partum statim potest ingressi ecclesiam, nemine abstinere per aliquos dies secundum legem Mosaicam.

Innocentius III. Armachan. Episcopo.

Volens: [i & f.] Licet d secundum legem Mosaicam certi dies determinati sufficient, quibus mulieres post partum à templi cestareni ingeri su. Quia ramen lex per Mosen data est, gratis & ventis per lesum Christum facta est. Inquis. r. t. t. quod postquam umbra legis evanuit, & illuxit veritas Evangelii: si mulieres post prolem emisam actus gratias cestellam intrare voluerint, nulla proinde peccati mole gravantur, nec ecclesiarum est eis aditus denegandus. Si tamen ex veneratione voluerint aliquandiu abstinere, devotionem carum non creditus improbadam.

[i Fraternitas tua per responsum. Apostolicam humiliter edicte, ab nobis expedit, utrum mulieres statim post partum debent eundis ingressu, vel ab eorum ingressu per dies aliquos abstinerent.]

[a. *Vid. Crux. 4. var. ref. ca. 20. & Sylvestr. in summ. verb. jejunium. b. illi. c. al. purgatione. d. C. 1. eod. tit. in 3. comp. Cur purificatio fuerit in lege infinita, vid. Thom. 2. 2. q. 37. art. 4. & de Purificatione legitur Levit. 11. c. 36.*

DE